

Цю казку надаємо вам безкоштовно на сайті [Ririro.com/uk](http://Ririro.com/uk). Наша місія - надати всім дітям у світі можливість безкоштовного доступу до різноманітних казок. Казки можна читати, завантажувати та роздруковувати онлайн, вони охоплюють широкий спектр тем, включаючи тварин, фантастику, науку, історію, різноманітні культури та багато іншого.

Підтримайте нашу місію, поширюючи наш сайт. Бажаємо вам приємного читання!



# Ririro

УЯВА ВАЖЛИВІША, НІЖ ЗНАННЯ

Ririro

# Крістофер Робін очолив експедицію на Північний полюс

Одного чудового дня Вінні-Пух піднявся на вершину лісу, щоб дізнатися, чи цікавлять його друга Крістофера Робіна ведмеді. Того ранку за сніданком (простий сніданок з мармеладу, злегка намазаного на пару стільників) йому раптом спала на думку нова пісенька.

Вона починалася так:

"Заспіваймо Фо! За життя Ведмедя".

Коли він дійшов до цих слів, то почував голову і подумав: "Це дуже гарний початок для пісні, але як же бути з другим рядком?" Він спробував заспівати "Фо" два чи три рази, але це не допомогло. "Можливо, буде краще, - подумав він, - якщо я заспіваю "Привіт за життя Ведмедя". І він заспівав... але це не допомогло.

"Гаразд, - сказав він, - я заспіваю перший рядок двічі, і, можливо, якщо я співатиму його дуже швидко, то співатиму третій і четвертий рядки ще до того, як встигну про них подумати, і це буде Фороща Пісня. А тепер:"

Заспіваймо Фо! За життя Ведмедя!

Заспіваймо Фо! За життя Ведмедя!

Мені байдуже, чи йде дощ, чи сніг,

Бо в мене багато меду на моєму гарному носику,  
Мені байдуже, чи йде сніг, чи відлига,  
Бо на моїх чистих лапках багато меду!

Заспіваймо Фо! для Ведмедика!

Заспіваймо Фо! для Вінні-Пуха!

А за годину-дві я перекушу чимось смачненьким!  
Йому так сподобалася ця пісня, що він співав її аж до  
верхівки лісу, "а якщо я співатиму її ще довше, -  
подумав він, - то настане час для перекусу, і тоді  
останній рядок буде неправдою". Тож він перетворив її  
на наспів.

Крістофер Робін сидів за дверима, взуваючи свої Великі  
Чоботи. Коли він побачив Великі Чоботи, Вінні-Пух  
зрозумів, що на нього чекає пригода, змахнув мед з носа  
задньою стороною лапи і причепурився, як міг, аби  
виглядати готовим до будь-чого.

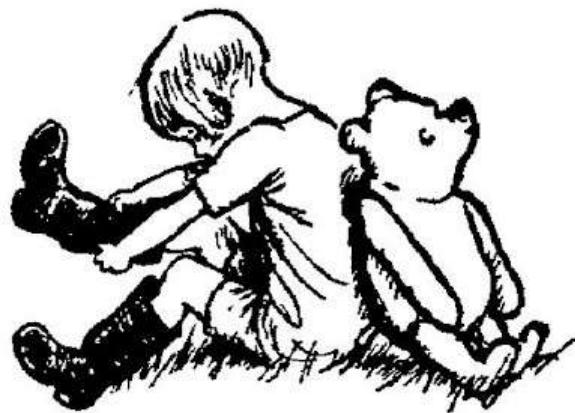
"Доброго ранку, Крістофере Робіне" - сказав він.

"Привіт, Ведмедикку Пух. Я не можу взути цей чобіт."

"Це погано", - сказав Пух.

"Чи не міг би ти, будь  
ласка, притулитися до  
мене, бо я так сильно  
тягну, що падаю назад".

Пух сів, уп'явся ногами в  
землю і щосили штовхнув  
Крістофера Робіна в



спину, а Крістофер Робін - у його спину, і тягнув і тягнув за чобіт, поки не взув його.

"Ось і все", - сказав Пух. "Що ми будемо робити далі?"

"Ми всі вирушаємо в Експедицію", - сказав Крістофер Робін, коли вставав і чистився. "Дякую, Пуху."

"Їдемо в Виставку?" - нетерпляче вигукнув Пух. "Не думаю, що я коли-небудь був там. Куди ж ми поїдемо на цій виставці?"

"Експедиція, старий дурненький Ведмедику. Вона пишеться через "екс".

"О!" - сказав Пух. "Я знаю." Але насправді не знав.

"Ми збираємося знайти Північний полюс."

"О!" - знову сказав Пух. "А що таке Північний полюс?" - запитав він.

"Це просто річ, яку ти знаходиш", - відповів Крістофер Робін недбало, сам не зовсім упевнений.

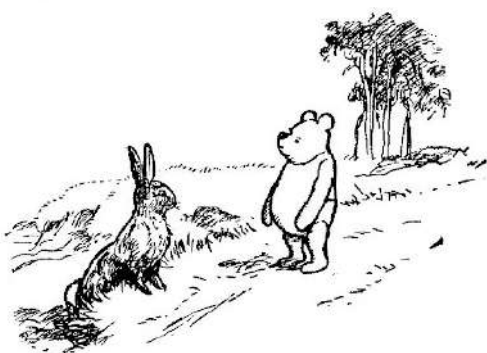
"О! Зрозуміло," - сказав Пух. "А ведмеді вміють його знаходити?"

"Звісно, вміють. І Кролик, і Канга, і всі ви. Це ж Експедиція. Ось що означає Експедиція. Довжелезна черга з усіх. Ти краще скажи їм, щоб готувалися, а я перевірю, чи все гаразд з рушницею. І ми всі повинні взяти з собою продукти."

"Що принести?"

"Їжу."

"О!" - радісно сказав Пух. "А я думав, ти казав Продукти. Піду скажу їм." І він попрямував далі.



Першим, кого він зустрів, був Кролик.

"Привіт, Кролику, - сказав він, - це ти?"

"Давай уявимо, що це не я", - відповів Кролик, - "і подивимося, що з того вийде".

"У мене для тебе повідомлення."

"Я передам йому."

"Ми всі ідемо на виставку з Крістофером Робіном!"

"А що це таке, коли ми туди поїдемо?"

"Гадаю, це якийсь човен", - відповів Пух.

"О! Точно!"

"Так. І ми знайдемо поляка чи ще когось. Чи крота? Все одно ми його знайдемо."

"Справді?" - сказав Кролик.

"Так. І ми повинні взяти з собою їжу. На випадок, якщо ми захочемо їсти. А зараз я піду до Паця. Скажеш Канзі, добре?"

Він залишив Кролика і поспішив до Паця. Паць сидів на землі біля дверей свого будиночка, радісно дуючи на кульбабку, і думав, чи буде це цього року, чи наступного, чи колись, чи взагалі ніколи. Він щойно зрозумів, що це буде ніколи, і намагався згадати, що ж це таке, і сподівався, що це не буде щось погане, коли до нього підійшов Пух.



"О! Паць, - радісно сказав Пух, - ми ідемо на виставку, всі разом, з їжею. Щоб дещо знайти."

"Що знайти?" - занепокоєно спитав Паць.

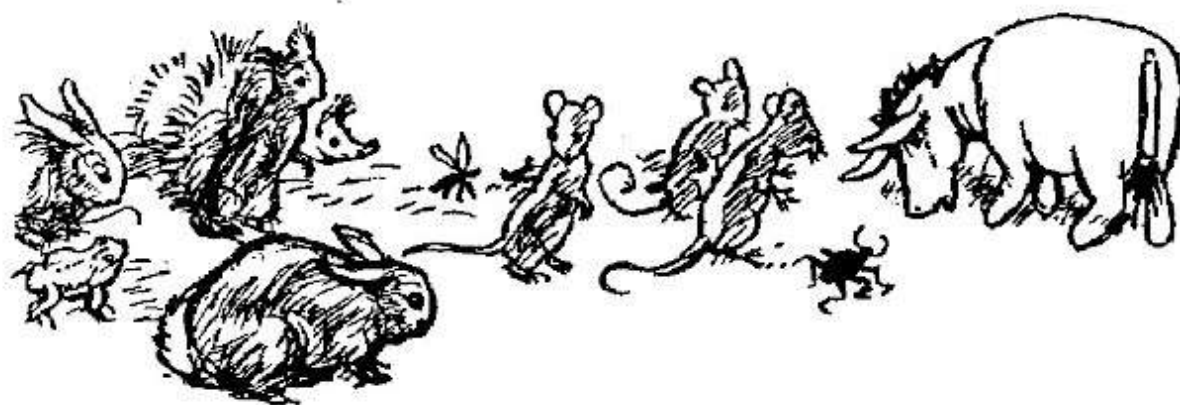
"О! Просто щось".

"Нічого страшного?"

"Крістофер Робін нічого не казав про щось страшне. Він лише сказав, що там є "екс".

"Я не проти них, - серйозно сказав Паць, - Я боюся їхніх зубів. Але якщо прийде Крістофер Робін, то я не проти".

За деякий час усі були готові на вершині лісу, і виставка розпочалася. Першими прийшли Крістофер Робін і Кролик, потім Паць і Пух, потім Канга з Ру в кишені і Сова, потім Іа, а в кінці, в довгій черзі, всі Кроликові друзі та родичі.



"Я їх не запрошував," - недбало пояснив Кролик. "Вони просто прийшли. Вони завжди приходять. Вони можуть іти в кінці, після Іа".

"Я хочу сказати, - сказав Іа, - що це дуже тривожно. Я не хотів їхати на цю виставку, як сказав Пух. Я

прийшов лише для того, щоб виконати його прохання. Але ось я тут; і якщо я – кінець виставки, про яку ми говоримо, то нехай я буду її кінцем. Але якщо щоразу, коли я хочу присісти і трохи відпочити, мені доводиться спочатку відмахуватися від півдюжини менших друзів і родичів Кролика, то це вже не виставка – чим би вона

не була – це просто розгублений шум. Ось що я скажу."



"Я розумію, що має на увазі Іа", – сказала Сова.

"Якщо ви запитаете мене——"

"Я нікого не питаю", – сказав Іа. "Я просто всім кажу. Ми можемо шукати Північний полюс, а можемо грати в "Ось ми йдемо збирати горіхи в травні" з частиною мурашника, що залишилася від гнізда. Для мене це все одно".

Почувся крик з верхньої частини черги.

"Фодімо!" – крикнув Крістофер Робін.

"Фодімо!" – кричали Пух і Паць.

"Фодімо!" – крикнула Сова.

"Ми починаємо", – сказав Кролик. "Я мушу йти." І він поспішив до входу на Експедицію разом з Крістофером Робіном.

"Гаразд", – сказав Іа. "Ми йдемо. Тільки не звинувачуй мене."

І вони вирушили на пошуки полюса. І поки вони йшли, вони базікали один з одним про те, про се, всі, крім Пуха, який складав пісню.

"Це перший вірш", – сказав він Пацю, коли був готовий.

"Перший вірш чого?"

"Моєї пісні.

"Якої пісні?"

"Цієї."

"Якої?"

"Ну, якщо ти будеш слухати, Паць, то почувеш".

"Звідки ти знаєш, що я не слухаю?"

На це Пух не зміг відповісти, тому почав співати.

Вони всі вирушили на пошуки полюса,

Сова, Паць, Кролик і всі;

Це річ, яку ти знаходиш, як мені розповіли

Сова, Паць, Кролик і всі.

Іа, Крістофер Робін і Пух

І родичі Кролика теж—

А де ж поляк, ніхто з них не знав ....

Заспівайте Фей!

для Сови, Кролика

і всіх!

"Тихо!" – сказав

Крістофер Робін,

обертаючись до

Пуха, – "ми йдемо

до Небезпечного

Місця".





"Тихо!" - сказав Пух, швидко обертаючись до Паця.

"Тихо!" - сказав Паць до Канги.

"Тихо!" - сказала Канга до Сови, а Ру кілька разів дуже тихо промовив "Тихо!" сам собі.

" Тихо!" - сказала Сова до Іа.

"Тихо!" - сказав Іа страшним голосом усім друзям і родичам Кролика, і вони поспішно сказали одне одному "Тихо!", аж поки дійшло до останнього з усіх. Останній, найменший друг і родич так засмутився, дізнавшись, що вся Експедиція каже йому "Тихо!", що зарився головою вниз у щілину в землі і пролежав там два дні, поки небезпека не минула, а потім дуже поспішив додому і відтоді жив собі спокійно зі своєю тіткою. Його звали Олександр Жук.



Вони підійшли до річки, яка звивалася і бурлила між високими скелястими берегами, і Крістофер Робін одразу побачив, наскільки вона небезпечна.

"Це саме те місце, - пояснив він, - де можна влаштувати засаду".

"Що за куц?" - прошепотів Пух до Паця. "Куц шипшини?"

"Дорогий мій Пух, - сказала Сова своїм зверхнім тоном, - хіба ти не знаєш, що таке Засада?"

"Сова, - сказав Паць, суворо дивлячись на неї, - шепіт Пуха був абсолютно приватним шепотом, і не треба було—"

"Засада, - сказала Сова, - це свого роду сюрприз".

"Так само, як іноді буває куцц шипшини", - відповів Пух.

"Засада, як я збирався пояснити Пухові, - сказав Паць, - це свого роду несподіванка".

"Якщо люди раптово вискакують на тебе, то це засада", - сказала Сова.

"Це Засада, Пуху, коли люди несподівано вискакують на тебе", - пояснив Паць.

Пух, який тепер знав, що таке засада, розповів, що одного разу, коли він впав з дерева, на нього несподівано вискочив куцц, і йому потрібно було шість днів, щоб витягнути з себе всі колючки.

"Ми не говоримо про куцці", - сказала Сова трохи сердито.

"А я про них," - відповів Пух.

Тепер вони дуже обережно піднімалися вгору по струмочку, перелазячи з каменя на камінь, і, пройшовши трохи, підійшли до місця, де береги розширювалися з обох боків, так що по обидва боки від води була рівна смужка трави, на якій можна було сісти і відпочити.

Побачивши це, Крістофер Робін крикнув "Стій!", і вони всі сіли і відпочили.

"Я думаю, - сказав Крістофер Робін, - що ми повинні з'їсти всі наші продукти зараз, щоб нам не довелося нести так багато".

"Що з'їсти?" - запитав Пух.

"Усе, що ми принесли", - сказав Паць, приступаючи до роботи.

"Фороша ідея", - сказав Пух і теж взявся до роботи.

"У вас у всіх щось є?" - запитав Крістофер Робін з повним ротом.

" У всіх, крім мене", - сказав Іа, - "Як завжди". Він сумно обвів їх поглядом. "Сподіваюся, ніхто з вас випадково не сидить на будяку?"

"Здається, я сиджу", - відповів Пух. "Він встав і подивився позад себе. "Так, сидів. Я так і знав."

"Дякую, Пуху. Якщо ти вже закінчив." Він пересів до Пуха і почав їсти.



"Це не приносить їм ніякої користі, знаєш, сидіти на них," -

продовжував він, дивлячись вгору і

жуючи. "Це витягує з

них усе життя. Пригадайте це наступного разу, всі ви. Трохи уваги, трохи уваги до інших - і все зміниться".

Закінчивши свій обід, Крістофер Робін прошепотів Кролику, і той відповів: "Так, так, звичайно", і вони разом пройшли трохи вгору по струмку.

"Я не хотів, щоб інші чули", - сказав Крістофер Робін.

"Саме так", - відповів Кролик з поважним видом.

"Мені цікаво, Кролику, ти, мабуть, не знаєш, як виглядає Північний полюс?"

"Ну, - відповів Кролик, погладжуючи свої вуса. Тепер ти мене питаєш."

"Колись я знав, але трохи забув", - недбало відповів Крістофер Робін.

"Забавно, - сказав Кролик, - але я теж дещо забув, хоча колись знав".

"Гадаю, це просто палка, що застрягла в землі?"

"Звісно, що палка, - відповів Кролик, - адже вона називається палицею, а якщо це палиця, то я гадаю, що вона має стирчати в землі, чи не так, бо більше її нікуди встромити".

"Так, я так і думав".

"Єдине, - сказав Кролик, - де ж вона стирчить?"

"Це те, що ми шукаємо", - сказав Крістофер Робін.

Вони повернулися до інших. Паць лежав на спині і мирно спав. Ру мив мордочку та лапки у струмку, а Канга з гордістю розповідала всім, що вперше в житті вмивається самотійно, а Сова розповідала Канзі цікавий анекдот, сповнений довгих слів на зразок

"енциклопедія" та "рододендрон", але Канга її вже не слухала.

"Я не витримаю всього цього прання, - бурчав Іа, - це сучасне прання за вухами. "Ця сучасна дурниця про завушну гігієну. Що скажеш, Пуху?"

"Ну," сказав Пух, "я думаю—"

Але ми ніколи не дізнаємося, що подумав Пух, бо раптом почувся писк Ру, плескіт і гучний крик переляку від Канги.

"Ось вам і прання", - сказав Іа.

"Ру впав у воду!" - закричав Кролик, і вони з

Крістофером Робіном поспішили на допомогу.



"Дивіться, як я плаваю!" - пискнув Ру з середини басейну і поспішив спуститися водоспадом до сусіднього басейну.

"З тобою все гаразд, Ру, любий?" - занепокоєно запитала Канга.

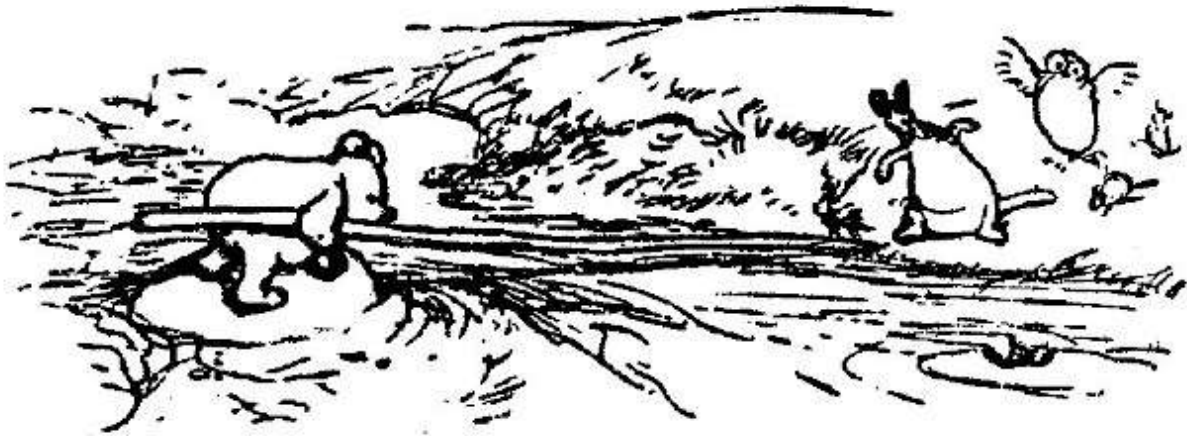
"Так!" - відповів Ру. "Поглянь, як я стрибаю..." - і він перестрибнув через наступний водоспад в інший басейн. Кожен намагався якось допомогти. Паць, який несподівано прокинувся, підстрибував і видавав звуки "О, лихо"; Сова пояснювала, що у випадку раптового і тимчасового занурення важливо тримати голову над водою; Канга стрибала вздовж берега і запитувала: "Ти впевнений, що з тобою все гаразд, Ру, милий?", на що Ру, в якому б басейні він не був, відповідав: "Подивись, як я пливу!". Іа розвернувся і завис хвостом над першим басейном, в який впав Ру, і, стоячи спиною до нещасного випадку, тихо бурчав собі під ніс: "Все це прання; але

тримайся за мій хвіст, маленький Ру, і з тобою все буде гаразд"; а Крістофер Робін і Кролик поспішали повз Іа і кричали до інших, що стояли перед ними.

"Гаразд, Ру, я йду", - крикнув Крістофер Робін.

"Флопці, перекиньте що-небудь через струмок нижче," - сказав Кролик.

Але Пух дещо дістав. Двома басейнами нижче Ру він стояв з довгою палицею в лапах, а Канга підійшла і взяла один кінець палиці, і вони між собою провели її через нижню частину басейну; і Ру, все ще гордо булькаючи: "Подивіться, як я плаваю", підплив до неї і виліз наверх.



"Ти бачила, як я плаваю?" - збуджено пищав Ру, а Канга сварила його і ляскала по спині. "Пух, ти бачив, як я плавав? Те, що я робив, називається плаванням. Кролику, ти бачив, що я робив? Плавав. Привіт, Паць! Я кажу, Паць! А ти як думаєш, що я робив? Плавав! Крістофере Робіне, ти мене бачив—"

Але Крістофер Робін не слухав. Він дивився на Пуха.

"Пуху, - сказав він, - де ти знайшов цю палицю?"

Пух подивився на палицю в своїх руках.

"Я щойно знайшов її", - сказав він. "Я подумав, що вона може бути корисною. Я просто взяв її в руки".

"Пуху, - поважно промовив Крістофер Робін, - Експедиція завершена. Ти знайшов Північний полюс!"

"Ох!" - сказав Пух.

Коли всі повернулися до нього, Іа, зануривши хвіст у воду, сидів на березі.



"Фто-небудь, скажіть Ру, щоб він поквапився", - сказав він. "Мій хвіст замерзає. Я не хочу про це згадувати, але я просто згадую. Я не хочу скаржитися, але це так. Мій хвіст замерз".

"А ось і я!" - пискнув Ру.

"О, ось ти де."

"Ти бачив, як я плавав?"

Іа витягнув свій хвіст з води і помахав ним.

"Як я й очікував", - сказав він. "Втратив усі відчуття.

Онїмів. Ось що він зробив. Онїмів. Що ж, якщо ніхто не проти, гадаю, все гаразд."

"Бідний старий Іа. Я його витру", - сказав Крістофер Робін, дістав носовичок і витер його.

"Дякую, Крістофере Робіне. Ти єдиний, хто, здається, розуміється на хвостах. Вони не думають - ось у чому проблема з усіма. У них немає уяви. Для них хвіст - це не хвіст, а просто щось зайве ззаду".

"Не звертай уваги, Іа", - сказав Крістофер Робін, потираючи щосили його хвіст. "Так краще?"

"Вже схоже на хвіст, мабуть. Він знову на своєму місці, якщо ти розумієш, про що я".

"Привіт, Іа", - сказав Пух, ідучи до них зі своєю палицею.

"Привіт, Пух. Дякую, що запитав, але через день-два я знову зможу ним користуватися".

"Чим?" - запитав Пух.

"Те, про що ми говорили."

"Я ні про що не говорив", - спантеличено відповів Пух.

"Знову помилився. Я думав, ти казав, що тобі дуже шкода, що мій хвіст онімів, і що ти можеш чимось допомогти?"

"Ні", - відповів Пух. "Це був не я", - сказав він. Він трохи подумав, а потім запропонував: "Можливо, це був хтось інший".

"Ну, подякуй йому від мене, коли побачиш його".

Пух занепокоєно подивився на Крістофера Робіна.

"Пух знайшов Північний полюс", - сказав Крістофер Робін. "Фіба це не чудово?"

Пух скромно опустил очі.



"І це воно?" - запитав Іа.

"Так", - відповів Крістофер Робін.

"Це те, що ми шукали?"

"Так", - сказав Пух.

"Ох!" - сказав Іа. "Ну, як би там не було - дощу не було", - сказав він.



Вони увіткнули палицю в землю, і Крістофер Робін прив'язав до неї записку.

Потім вони знову розійшлися по домах. І мені здається, хоча я не зовсім впевнений, що Ру прийняв гарячу ванну і відразу ліг

спати. А Пух повернувся до свого дому і, відчуваючи велику гордість за те, що він зробив, вирішив трохи підбадьоритись.